

John Barry

Em dic Barry, John Barry. Rèquiem per un músic

Tendències del cinema italià del segle XXI

Stanley Donen o l'alegria de viure

La destrucció de la ciutat

Catalunya Cinema

El film del mes

Aula de cinema

► Em dic Barry, John Barry. Rèquiem per un músic

Tots haureu sentit algun cop al cinema la frase de presentació de l'agent secret britànic més famós, «Em dic Bond, James Bond». Si és així, haureu escoltat també moltes vegades les notes d'arranjament del tema que en va fer el compositor britànic amb les mateixes inicials, John Barry, atès que ha estat el compositor que més vegades ha posat música a l'agent 007 amb llicència per matar. John Barry va morir el passat 31 de gener i el seu so tan característic, popularitzat a films com *Memories de Àfrica* o *Bailando con lobos*, és un dels més fàcilment recognoscibles dins la música cinematogràfica. Li retem homenatge amb 8 pel·lícules que recullen un ampli ventall del seu treball. El cicle comença el dia 13 d'abril en un acte que comptarà amb la presència del nostre company de l'ICIC, l'Àlex Navarro, gran conxedor de l'obra de Barry i autor del text que llegirem a continuació, i del de totes les caselles del cicle i que ens farà la introducció al compositor, al seu treball i, més en particular, al film que obre la retrospectiva, *Somewhere in Time*. En aquesta sessió, i com

a obertura, projectarem també un clip de 6 minuts preparats pel cineasta Nacho Cerdà, que inclou diverses seqüències de films amb música de John Barry. Agraïments: Àlex Navarro, Nacho Cerdà, Anna Casals i Svenska Filminstitutet-Cinemateket

Després de gairebé més de dues dècades sense dirigir davant del públic, el 18 d'abril de 1998 John Barry es posava al capdavant de l'English Chamber Orchestra al Royal Albert Hall de Londres. Havent-se truncat el seu intent d'anar a la Maestranza de Sevilla el 1992, no havíem tingut cap ocasió de veure'l dirigir en directe els seus èxits per a la pantalla al llarg de quatre dècades. Durant el concert a Londres va repassar els seus títols èpics, com ara ZULU (1963), BORN FREE (1966); els d'espies, GOLDFINGER (1964) i companyia; *The Persuaders* (1971) per a la televisió; els de la seva etapa romàntica, OUT OF AFRICA (1985), CHAPLIN (1992), tot fent un recorregut per la majoria dels títols que ara us oferim en aquest cicle d'homenatge a la Filmoteca de Catalunya, amb motiu de la seva mort.

John Barry (1934-2011) creia fermament que una bona melodia unida a les imatges ho era tot. De fet, Barry no sempre va escollir musicar els millors films i, fins i tot, trobem títols que van ser un gran fracàs de taquilla (RAISE THE TITANIC, 1980) o un gran despropòsit (STARCRAH, 1978). Tanmateix, a tota la seva filmografia hi trobem la mateixa passió per incloure el seu punt de vista a les imatges a través del seu estil particular. D'aquesta manera va crear un llenguatge audiovisual que tothom podia entendre de manera instintiva: els metalls de l'orquestra en un Bond volien dir persecucions i perill; el címbal volia dir guerra freda; l'harmonica, la solitud i l'aïllament... i de la mateixa manera amb el saxo, amb l'orgue i, especialment, amb l'ús dels instruments de corda.

Barry, des que acompanyava el seu pare, propietari de sales d'exhibició, ja va ser conscient que la melodia era allò que mantenia l'espectador unit a una pel·lícula per sempre. L'habilitat per afegir significat addicional a les imatges va

esdevenir un dels millors punts de venda per cridar l'atenció dels directors i productors amb qui va treballar.

L'ús de les cordes, la tècnica de l'*ostinato* —per la qual es repeteix part d'una frase musical amb diferents instrumentacions i és el precedent dels *loops* moderns actuals—, la malenconia i el jazz van convertir-se en elements distintius del seu treball. Al llarg de la seva carrera va tocar tots els gèneres, des del *western* (MONTE WALSH, 1970) fins al musical (ALICE IN WONDERLAND, 1972); fins i tot va estrenar musicals al West End londinenc.

Durant els seixanta i principis dels setanta va copar el mercat perquè, simplement, no hi havia ningú com ell i va obtenir una reputació impecable: llicència per compondre per a Broccoli i Saltzman, tres premis Oscar de l'Acadèmia (en dècades posteriors guanyaria encara dos Oscar més) i va treballar, entre d'altres, per a Arthur Penn, Anthony Harvey, Bryan Forbes, Sidney Lumet, Richard Lester, Joseph Losey, George Cukor i Nicholas Roeg, que havia fet la fotografia de PETULIA i amb qui va col·laborar a l'esplèndida WALKABOUT (1970).

Recordo que, acabat el concert, un grup d'admiradors vam esperar pacientment sota la pluja la sortida del gran mestre. Durant dues llargues hores vam veure desfilar per la sortida d'artistes els «altres» admiradors, des de Michael Caine, Andrew Lloyd Webber, el lletrista Don Black, Pierce Brosnan fins als compositors Leslie Bricusse o Basil Poledouris (que en pau descansi)... L'espera va pagar la pena.

Les encertades paraules de Clara Schumann, compositora i pianista del segle XIX, «parlar de música és com ballar sobre arquitectura», van servir al director i escriptor Willard Carroll per a un dels darrers diàlegs de PLAYING BY HEART (1999), un dels darrers treballs de John Barry, en què el director es va decantar per les seves melodies a fi de poder parlar de l'amor.

Àlex Navarro ►

Somewhere in Time de Jeannot Szwarc

► Tendències del cinema italià del segle XXI

Finalitza el cicle patrocinat pel Consolat General d'Itàlia a Barcelona, amb la col·laboració de Cinecittà Luce i l'Institut Italiano di Cultura de Barcelona, amb Daniela Aronica com a comissària. Destaquem les projeccions dels films *Vacaciones de Ferragosto*, *Il Divo* i *Io sono l'amore*. Agraïments:

Adriana Chiesa Enterprises, Fandango, Marechiarofilm, Nobu Productions, Ondemotive i Rai Trade. ►

Io sono l'amore de Luca Guadagnino

► El film del mes

Si encara no la coneixeu, no hauríeu de deixar escapar *Charade*, també de Stanley Donen. Teniu quatre oportunitats per gaudir d'un film elegant com els vestits de Givenchy que llueix Audrey Hepburn i espurnejant com el millor xampany francès.

Intriga, morts i Givenchy

A CHARADE la petjada interna del musical es fa patent. En tots els elements de la pel·lícula es reconeix el deute vers aquest gènere. Els títols de crèdit de CHARADE, amb espirals i ondulacions àgils i brillants, ja anuncien una història entre colorista i matemàtica, una barreja de sofisticació i vertigen, una combinació juganera de levitat i malícia. Tot el disseny de producció de la pel·lícula gira al voltant d'aquesta idea de la revisió irònica, però estricta, de les pel·lícules de suspens i delinqüents, amb l'embolic argumental sotmès a una estilització que suavitzava i perfumava els elements truculents i privilegia els harmoniosos. No hi ha res estrident ni angixant de debò, però tot està calculat al mil·límetre, de manera que l'espectador no pugui desentendre's del desconcert i de les penalitats de la protagonista. El guió és un engranatge impecable, però els diàlegs d'alta comèdia i les rèpliques enginyoses li donen un to d'informalitat i de fragilitat que foragita amb molta classe l'ensurt trampós. Hi ha països sinistres i assassinats retorçats, però la perfídia dels dolents voreja la caricatura amb molt d'estil, i els cadàvers s'ofereixen com ninots d'un guinyol refinat que, si provoca alguna cosa, és una compassió venial. Tot plegat, tan perfilat i tan transparent, remet amb claredat a l'artifici narratiu, al decorativisme, a la composició visual i al moviment reglat dels musicals.

Naturalment, un element clau per tal d'aconseguir aquesta raríssima elasticitat en una pel·lícula d'intriga, acció i assassinats és la interpretació, tant per part dels protagonistes, Cary Grant i Audrey Hepburn, com dels actors en papers de repartiment. Ja l'elecció de la parella principal és tot un missatge a favor de la distinció, en tot el sentit de la paraula. L'heroi i l'heroïna no només són distints, sinó que són distingits. En un gènere que sembla que exigeix, o almenys prefereix, homes joves i

vigorosos i dones sensuais i equívocues, CHARADE aposta per la maduresa i la classe. D'aquesta manera, l'atracció sexual i l'ostentació física es desenvolupen entre la cautela i el sobreesforç, i, en aquest sentit, tan encantadora és una història d'amor en què no brilla precisament el rampell passional, com hilarant la fal·lera de Grant i el fals candor de Hepburn davant del propòsit literal o figurat d'escapar l'un de l'altre.

La proverbial fragilitat de Hepburn, que no s'espantia ni als pitjors tràngols, encaixa a la perfecció amb l'evident manca de contundència de les virtuts gimnàstiques de Grant, i l'elegància d'ella, tan canònica, contrasta fins a la fatalitat amb l'estil d'ell, tan indisciplinat i personal. Si ella resulta increïble com a traductora simultània en un organisme internacional, ell, saltant d'un balcó a l'altre, resulta tan inversemblant com Fred Astaire ballant claqué per les parets i el sostre d'una habitació, i igual d'irresistible. Aquest fructífer contrast entre l'atractiu de tots dos, i entre les seves capacitats i incapacitats, aconsegueix efectes tan plens de tensió i d'alegria alhora com les curses de tots dos pel metro de París, ella fugint d'ell, encara que, en el fons, ell també fugí d'ella. Audrey corre com un ocellot desorientat, i Cary, com un ocellot resignat, i la caracterització que en fan mitjançant el moviment—enlluernador en seqüències com la del ball de la taronja o la dutxa de Cary completament vestit, o la reacció d'ella davant dels cadàvers, inclòs el del seu marit al dipòsit de cadàvers—dóna la mesura d'uns treballs interpretatius de primera categoria.

També cal fer ressaltar, atès que encaixa a la perfecció en el disseny global de la pel·lícula, el treball dels anomenats secundaris, des de la sobria caricatura que realitzen James Coburn i George Kennedy, fins a la fosca falsedat que representa Walter Matthau amb aquella mena d'intel·ligència histriònica que permet a l'espectador resistir-se a endevinar la veritat. Són peces imprescindibles en el muntatge d'aquest monument entremaliat i irreprotxable, en tots els sentits, a l'art i a la necessitat de mentir.

Perquè aquest, al cap i a la fi, és el tema principal de CHARADE: la mentida com a instrument del desig, la necessitat de mentir per tal d'aconseguir allò que anhelem. «Per què la

gent ha de mentir?», pregunta Hepburn, amb una candidesa que sembla un efecte més d'un sever règim alimentari. I Grant contesta, sense gota de penediment: «Normalment, perquè desitgen alguna cosa i temen que amb la veritat no ho aconseguiran.» Stanley Donen roda amb una elegància extraordinària un miratge maliciós en què s'integren amb una total docilitat els interiors i els exteriors, governats per una càmera tan àgil en aparença com controlada a cada pla, tan profundament perspicaç com aparentment sorpresa. El mateix comportament de la càmera és l'engany més gran. Però també són enganyosos, perquè suggereixen una contundència dramàtica que no s'arriba a assolir mai, els escenaris: l'apartament desvalisat d'Audrey Hepburn, les habitacions insípides de l'hotel, el perillós terrat de l'edifici d'American Express en què es desenvolupa la baralla entre Kennedy i Grant, les columnes del Palais Royal, el pati de butaques del teatre, amb tota l'Audrey, excepte els seus ulls, amagada al coverol. I, per descomptat, no hi ha cap element que contribueixi amb tanta rotunditat i eficàcia a la consagració de la mentida com el vestuari de Givenchy per a Miss Hepburn.

Aquest desafiament implícit o explícit a la versemblança serveix de guia a tota una narració en què, des del primer moment, sabem que res no és el que sembla, però que aconsegueix implicar-nos en un debat que pot ser de tot menys trivial: la frontera entre la veritat i la mentida, entre la realitat i l'aparença, entre la innocència i la culpa. Stanley Donen va fer un irònic homenatge a la mentida i un elogi a la «musicalitat» secreta dels nostres desitjos més desorbitats. Sota la protecció d'una paraula com «xarada», que es recolza sobre la seva fonètica líquida i desarrelada per proclamar la fatuïtat de les nostres ambicions, i amb la inestimable col·laboració de la música entre frívola i romàntica de Henry Mancini, la pel·lícula proposa l'artifici com a pur joc, però apunta amb encert cap a la nostra tendència a falsificar-nos. Ja ho diu Audrey a Cary: «Tu menteixes en qualsevol postura.» Com tothom.

Eduardo Mendicutti (El Cultural, 20 de novembre de 2003) ►

► La destrucció de la ciutat

Entre el 25 de febrer i l'11 d'abril s'ha dut a terme al CCCB el seminari "La ciutat i l'imaginari de la destrucció", organitzat per l'Institut d'Humanitats de Barcelona, amb ponències sobre diferents vessants de la destrucció arquitectònica d'una ciutat. Les imatges recents de la catàstrofe produïda al Japó amb els terratrèmols i el tsunami posterior, així com la contaminació nuclear, hauran afegit un indesitjat contrapunt realista a les ponències. La Filmoteca contribueix a la conclusió del curs amb la projecció del film *On the Beach* (estrenat com *La hora final*), de Stanley Kramer, que presenta els habitants d'una ciutat australiana esperant que arribi una contaminació radioactiva que ja ha acabat amb la resta del món. La sessió serà el dissabte 16 d'abril, a les 19.15 h, amb la presència de l'arquitecte director del seminari Daniele Porretta. ►

INSTITUT D'HUMANITATS DE BARCELONA

On the Beach de Stanley Kramer

► Stanley Donen o l'alegria de viure

Pocs títols tenim en aquesta quinzena del cineasta nord-americà. Però volem destacar *It's Always Fair Weather*, el musical més amarg de la trilogia codigirida amb Gene Kelly i que es completa amb *On the Town* i *Singin' in the Rain*. ►

Sessions especials "Carnet de lliure circulació"

Aquest any, la Filmoteca de Catalunya ha creat uns Carnets de Lliure Circulació que volen fidelitzar el públic assidu a les nostres sessions i activitats. A fi de subratllar aquests vincles de complicitat amb els nostres espectadors més actius, hem creat unes sessions especials reservades en exclusiva als titulars d'aquests abonaments i a un acompanyant. Hi projectarem, en rigorosa primícia, bé les noves adquisicions o bé les restauracions recents dels fons de la Filmoteca. Aquestes sessions comptaran amb activitats complementàries: acompanyaments musicals o presentacions a càrrec de persones relacionades amb el film projectat. El calendari programat per aquestes sessions especials, entre la primavera i l'estiu, és el següent:

dimarts 12 d'abril; dilluns 16 de maig; dilluns 6 de juny i dimarts 12 de juliol. Totes les sessions són a les 19.30 hores.

► Catalunya Cinema

El cinema és teu (11-16 abril)

Perquè han guanyat als millors festivals del món

Perquè han tingut èxit de públic

Perquè ens han emocionat

Perquè ens han fet sentir vius

Catalunya Cinema és una setmana per celebrar l'èxit del cinema català. Una festa que tots hem fet possible i en la qual ara tots podem participar. Els cinemes de 9 poblacions de Catalunya faran sessions especials amb pel·lícules d'autor i d'èxit de públic: *Aita*; *La mosquitera*; *Bicicleta, cullera, poma*; *Bruc*; *Buried*; *Coneixeràs l'home dels teus somnis*; *Elisa K.*; *Pa negre*; *Viatge màgic a l'Àfrica*. Un cop acabada la projecció, els protagonistes del film (directors, actors, productors...) compartiran la seva experiència amb el públic. *Catalunya Cinema* obre també una porta cap al debat i la reflexió amb la celebració a la Filmoteca, el dissabte 16 a les 12:00, d'una taula rodona on participaran els direc-

Avís:

Entre els dies 18 i 25 d'abril, ambdós inclosos, serà vigent l'horari especial en què la primera sessió comença a les 17.30 h.

tors de les pel·lícules. Perquè Catalunya és cinema i perquè el cinema és teu!

Barcelona

Cinema Girona (carrer Girona, 173) www.cinemesgirona.cat

Girona

Cinema Ocine (carrer Pont de la Barca, 12) www.ocine.es

Tarragona

Cinema Ocine Les Gavarres (Autovia de Tarragona a Reus) www.ocine.es

La Seu d'Urgell

Cinemes Guiu (avda. Salória, 55) www.cinemesguiu.com

Figueres

CAT Cinemes (ronda Sud, s/n) www.catcines.cat

Reus

Lauren Reus (camí de Valls, 79) www.laurenfilm.es

Tàrraga

Majèstic (avinguda Catalunya, 54)

Tortosa

Ocine Roquetes (carrer de Severo Ochoa, 4) www.ocine.es

Vic

El Sucre (carrer de la Llotja, 9) www.sucrecines.com. ►

Proper programa: Guy Maddin. Em dic Barry, John Barry. Rèquiem per un músic. Stanley Donen o l'alegria de viure. El film del mes: *La invasión de los ladrones de cuerpos* de Don Siegel. Aula de cinema. El documental del mes: *El seu nom és Sabine* de Sandrine Bonnaire.

Provers cicles: Mostra Internacional de Films de Dones. Mario Camus.

DILLUNS 11

17:00

Tendències del cinema italià del segle XXI:
Pranzo di Ferragosto / Vacaciones de Ferragosto

Gianni Di Gregorio, 2008. Int.: Gianni Di Gregorio, Valeria De Franciscis, Marina Cacciotti, Maria Cali, Grazia Cesarini Sforza, Alfonso Santagata, Luigi Marchetti. Itàlia. VOSE. 77'

Un film petit i entranyable que recupera l'essència més genuïna i humana de la comèdia italiana. La història d'un home ja madur que durant uns dies d'estiu es veu, en certa manera, forçat a tenir cura d'unes ancianes que van molt a la seva. El film transcorre amb una naturalitat sorprenent i posseeix un agradable to de familiaritat i una fluïdesa gens fàcil de trobar en el cinema d'avui dia. Gianni Di Gregorio —un guionista amb més de vint anys d'experiència— dirigeix, escriu i protagonitza aquest film autobiogràfic que, a més de suposar el seu debut darrere les càmeres, li va reportar reconeixement i premis internacionalment. «El repartiment estava format per actrius no professionals i, quan començàvem a rodar, elles se saltaven les pautes que els donava, així que vaig deixar que improvisessin gran part de les escenes i va quedar molt bé perquè va aportar al film més espontaneïtat i realisme» (Gianni Di Gregorio).

Repetició el dia 16.

19:00

Stanley Donen o l'alegria de viure:
Deep in My Heart / De tot cor

Stanley Donen, 1954. Int.: José Ferrer, Merle Oberon, Helen Traubel, Doe Avedon, Walter Pidgeon, Paul Henreid, Gene Kelly, Jane Powell, Cyd Charisse. EUA. VOSC. 132'

Biografia del compositor Sigmund Romberg (1887-1951). D'origen hongarès, Romberg va esdevenir una figura prominent de la música lleugera americana gràcies a l'ajut de, entre d'altres, l'escriptora Dorothy Donnelly i el *showman* i posteriorment famós empresari teatral, Florenz Ziegfeld. El film està farcit de bons números musicals, especialment el de *The Bomba Audition*, on José Ferrer, desesperat per impressionar la mare de la seva xicota, canta i balla tots els papers i els números de l'òpera que suposadament està escrivint. La MGM convidava sovint estrelles que feien breus aparicions en les seves produccions. En aquesta ocasió hi apareixen, entre d'altres, Ann Miller, Cyd Charisse i Gene Kelly, el qual coincideix per primera i única vegada amb el seu germà Fred Kelly en el número històric *I Love to Go Swimmin' with Wimmen!*. Coneguda amb el títol *Profundamente en mi corazón*.

Repetició el dia 12.

22:00

Stanley Donen o l'alegria de viure:
Seven Brides for Seven Brothers / Siete novias para siete hermanos

Stanley Donen, 1954. Int.: Howard Keel, Jane Powell, Russ Tamblyn, Jeff Richards, Tommy Rall, Howard Petrie, Virginia Gibson, Ian Wolfe, Marc Platt. EUA. VOSE. 102'

Versió *western* musical del rapte de les Sabines, que, gràcies al bon pols de Stanley Donen, fa oblidar el seu aspecte *kitsch* per contagiar al públic el sentit de l'humor i l'alegria que omplen tots els números musicals del film. Hi trobem inolvidables cançons de Gene de Paul i Johnny Mercer i balls espectaculars amb coreografies circenses espantosos pensades per Michael Kidd, que, per a aquesta producció de la MGM escrita directament per a la gran pantalla, va escollir els millors ballarins de Broadway.

DIMARTS 12

17:00

Tendències del cinema italià del segle XXI:

Radiofreccia / Radiofreccia

Luciano Ligabue, 1998. Int.: Stefano Accorsi, Luciano Federico, Alessio Modica. Itàlia. VOSE. 112'

Als setanta, en una ciutat italiana de províncies, cinc amics fanàtics de la música munten una emissora de ràdio independent. Quan Frecia, un dels seus fundadors, mor de sobredosi, la ràdio pren el seu nom. El 1993, després de 18 anys d'activitat, Radiofreccia està a punt de tancar definitivament. Bruno, un altre dels seus fundadors, recorda la història de la ràdio i les vivències d'aquell grup d'amics que va endegar el projecte.

Repetició el dia 14.

19:30

Sessió especial

Projecció restringida als socis amb carnet de lliure circulació, més un acompanyant.

21:45

Stanley Donen o l'alegria de viure:

Deep in My Heart / De tot cor

Stanley Donen, 1954. Int.: José Ferrer, Merle Oberon, Helen Traubel, Doe Avedon, Walter Pidgeon, Paul Henreid, Gene Kelly, Jane Powell, Cyd Charisse, Tamara Toumanova. EUA. VOSC. 132'

Vegeu el comentari del dia 11.

DIMECRES 13

17:00

Aula de cinema:

Persona / Persona

Ingmar Bergman, 1965. Int.: Bibi Andersson, Liv Ullmann, Erland Josephson, Gertrud Fridh, Ingrid Thulin, Margaretha Krook, Gunnar Björnstrand. Suècia. VOSE. 79'

El film explica la relació que s'estableix entre una reconeguda actriu de teatre que ha perdut la paraula a l'escenari sense cap motiu físic aparent i la infermera que la cuida, una dona que no para de xerrar. «Avui tinc la sensació que amb *Persona* —com més tard amb *Gritos y susurros*— he arribat al límit de les meves possibilitats, que, amb plena llibertat, he vorejat aquells secrets sense paraules que només la cinematografia és capaç de fer sortir a la llum» (Ingmar Bergman).

 Presentació a càrrec de Juanjo Caballero (ESCAC).

19:00

Em dic Barry, John Barry. Rèquiem per un músic:
Somewhere in Time / En algun lloc del temps

Jeannot Szwarc, 1980. Int.: Christopher Reeve, Jane Seymour, Christopher Plummer, Teresa Wright, Bill Erwin, George Voskovec, Susan French, William H. Macy, John Alvin, Eddra Gale. EUA. VOSC. 104'

«És un romanç a través del temps amb Christopher Reeve i Jane Seymour, que, tot i que va ser un fracàs comercial i de crítica en el moment de l'estrena, va aixecar el vol a la televisió i durant el boom del vídeo dels vuitanta i, des d'aleshores, ha inspirat un club de fans oficial que també ho són de l'*score* d'en Barry que va arribar a ser disc de platí en les seves successives reedicions i formats. La mateixa Jane Seymour va intercedir per aconseguir la participació de Barry en aquell film de baix pressupost. La peça de Mahler proposada per l'autor Richard Matheson no acabava de funcionar i va ser el mateix Barry qui va suggerir reemplaçar-la pel tema de Rachmaninoff com a tema diegètic, tot començant amb el seu propi —i pràcticament únic— tema musical d'un romanticisme exacerbant» (Alex Navarro). La sessió es completa amb un clip de 6 minuts que inclou diversos fragments de films de John Barry, preparat pel director català Nacho Cerdà.

Repetició el dia 18.

 Amb la presència d'Alex Navarro.

22:00

Em dic Barry, John Barry. Rèquiem per un músic:
The Knack... And How to Get It / El Knack... I com aconseguir-lo

Richard Lester, 1965. Int.: Rita Tushingham, Ray Brooks, Michael Crawford, Donal Donnelly, William Dexter, Charles Dyer, Margot Thomas, John Bluthal, Helen Lennox. Gran Bretanya. VOSC. 88'

«*The Knack* es considera un dels millors *scores* del mestre i un dels favorits de l'autor. El film va ser un dels primers a explorar la cultura dels joves dels seixanta. Primera col·laboració de Barry amb Richard Lester i Palma d'Or a Cannes, el film compta amb unes primerenques Rampling, Bisset i Birkin, aquesta última amb qui Barry es va casar un any més tard. Barry, seguint els desitjos de modernitat de Lester, va compondre una banda sonora que bascula entre la música d'òrque, els violoncels i la veu d'un grup de noies tot taral·leiant la melodia, i on aplica tot el que havia practicat amb el seu grup The John Barry Seven anys abans» (Alex Navarro).

Repetició el dia 21.

DIJOUS 14

17:00

El film del mes:

Charade / Charada

Stanley Donen, 1964. Int.: Cary Grant, Audrey Hepburn, Walter Matthau, James Coburn, George Kennedy, Dominique Minot, Ned Glass, Jacques Marin, Paul Bonifas. EUA. VOSE. 110'

Insòlita i brillant conjunció d'homenatge a Hitchcock —el personatge de Grant és hitchcockià fins al moll de l'os— i comèdia sofisticada pròpia dels Donen i Hepburn dels anys seixanta, amb l'impressionable afegit d'una recordada banda sonora, metà·lica, punyent, de Henry Mancini. «El gran mèrit de Donen a *Charada*, com en altres títols seus, és el d'aconseguir sense esforç aparent que tots els elements de què disposa treballin en pro de la narració: ha trobat una història perfecta i cada detall que hi apareix arrodoneix aquesta perfecció. Cada seqüència fa millor l'anterior i demana a crits la següent; cada minut que passa és un minut menys de pel·lícula, i no pas un de més, com acostuma a passar» (Oti Rodríguez Marchante).

Repeticions els dies 15, 20 i 22.

19:30

Tendències del cinema italià del segle XXI:

Paz! / ¡Paz!

Renato De Maria, 2002. Int.: Claudio Santamaria, Flavio Pistilli, Maximiliano Mazzotta, Cristiano Callegaro, Matteo Taranto, Fabrizia Sacchi, Francesco Mastroianni. Itàlia. VOSE. 102'

A la dècada del setanta, a Bolonya, tres nois comparteixen pis, però mai no s'han vist en persona. Zanarchi és un estudiant perpetu, Pentothal és un il·lustrador anarquista i Fiasbeschi és un estudiant ocupat amb el servei militar, l'amor i els exàmens.

Repetició el dia 16.

22:00

Tendències del cinema italià del segle XXI:

Radiofreccia / Radiofreccia

Luciano Ligabue, 1998. Int.: Stefano Accorsi, Luciano Federico, Alessio Modica. Itàlia. VOSE. 112'

Vegeu el comentari del dia 12.

DIVENDRES 15

17:00

Tendències del cinema italià del segle XXI:

Camicie verdi / Camisas verdes

Claudio Lazzaro, 2006. Itàlia. VOSE. 78'. Projectió en Betacam digital.

Què és la Lliga Nord? Qui són els seus militants? Un viatge dins del moviment xenòfob de la mà d'un dels seus líders més encesos. Un document necessari i inquietant que no deixarà ningú indiferent.

Repetició el dia 17.

19:30

Tendències del cinema italià del segle XXI:

Il Divo / Il Divo

Paolo Sorrentino, 2008. Int.: Toni Servillo, Anna Bonaiuto, Giulio Bosetti, Flavio Bucci, Carlo Buzzocchi, Giorgio Colangeli, Alberto Cracco, Piera Degli Esposti, Lorenzo Giocolini. Itàlia-França. VOSE. 120'

Guanyadora del premi del jurat de Cannes, *Il Divo* és un retrat de Giulio Andreotti, un dels polítics més importants d'ençà de la fi de la Segona Guerra Mundial, que se centra en les controvèrsies del seu setè mandat com a primer ministre. Giulio Andreotti és sinònim de poder a Itàlia durant més de quaranta anys. Primer ministre en set ocasions al Parlament des del 1946 i conegut, entre d'altres malnoms com «Il Divo», va ser jutjat el 1992 pels seus presumptes vincles amb la màfia, amb la qual finalment es va haver d'enfrontar. L'ombra de l'assassinat persegueix la figura d'aquest poderós polític. És un film de ritme molt dinàmic que avança i retrocedeix sense acabar cap escena i que fuig de qualsevol temptació realista mitjançant una estètica poderosa que recrea un món asfixiant i grotesc, potenciat en bona part amb música electrònica i l'excel·lent interpretació d'un ombrívol i impassible Toni Servillo (millor actor europeu de l'any).

Repeticions els dies 18 i 20.

22:00

El film del mes:

Charade / Charada

Stanley Donen, 1964. Int.: Cary Grant, Audrey Hepburn, Walter Matthau, James Coburn, George Kennedy, Dominique Minot, Ned Glass, Jacques Marin, Paul Bonifas. EUA. VOSE. 110'

Vegeu el comentari del dia 14.

DISSABTE 16

12:00

Sessió CATALUNYA CINEMA

La Filmoteca de Catalunya acull la cloenda de la setmana *Catalunya Cinema*. En l'acte hi participaran els directors dels films que configuren *Catalunya Cinema*, i també representants de la indústria i la cultura catalanes, que debatran i compartiran amb els assistents la seva visió sobre la nostra cinematografia.

Assisteixen a la taula rodona:

Fèlix Riera, director de l'Institut Català de les Indústries Culturals
Ramon Font, cap de programació de la Filmoteca de Catalunya
Agustí Vila, director de *La mosquitera*
Agustí Villaronga, director de *Pa negre*
Daniel Benmayor, director de *Bruc*
Jordi Cadena i **Judith Colell**, directors d'*Elisa K*
Jordi Llompart, director de *Viatge màgic a l'Àfrica*
José M^a. de Orbe, director d'*Aita*
Pau Freixas, director d'*Herois*

Entrada gratuïta

17:00

Tendències del cinema italià del segle XXI:

Paz! / ¡Paz!

Renato de Maria, 2002. Int.: Claudio Santamaria, Flavio Pistilli, Maximiliano Mazzotta, Cristiano Callegaro, Matteo Taranto, Fabrizia Sacchi, Francesco Mastroianni. Itàlia. VOSE. 102'

Vegeu el comentari del dia 14.

19:15

La destrucció de la ciutat:

On the Beach / A la platja

Stanley Kramer, 1959. Int.: Gregory Peck, Ava Gardner, Fred Astaire, Anthony Perkins, Donna Anderson, John Tate, Harp McGuire, Lola Brooks, Ken Wayne. EUA. VOSC. 134'

El perill nuclear, una de les grans preocupacions actuals, ja amoninava la humanitat durant els anys cinquanta, amb Hiroshima i Nagasaki encara molt presents. El film de Kramer és un dels millors exemples d'aquesta psicosis. Estrenat amb el títol *La hora final*, la pel·lícula ens mostra un grup de persones que esperen a Austràlia que arribi l'inevitable núvol radioactiu que ha exterminat gran part de la humanitat, però ho fa fugint el sensacionalisme i opta per endinsar-se en la psicologia i l'angoixa dels personatges —algun d'ells prefereix el suïcidi a una agonia lenta— abans que mostrar els horros físics de l'holocaust. La sentència de mort que pesa sobre els personatges fa que no tinguin temps per a retrets, només per realitzar una dura valoració emocional i espiritual i per fer una intensa avaluació de la pròpia capacitat d'estimar. El tram final del film, amb una posada en escena esferèidora, esdevé tota una lliçó d'intriga narrativa. Com a anècdota cal esmentar que fou el primer film nord-americà que es va estrenar al Moscou soviètic.

 Amb la presència de Daniele Porretta.

22:00

Tendències del cinema italià del segle XXI:

Pranzo di Ferragosto / Vacaciones de Ferragosto

Gianni Di Gregorio, 2008. Int.: Gianni Di Gregorio, Valeria de Franciscis, Marina Cacciotti, Maria Cali, Grazia Cesarini Sforza, Alfonso Santagata, Luigi Marchetti. Itàlia. VOSE. 77'

Vegeu el comentari del dia 11.

DIUMENGE 17

17:00

Sessió infantil / Stanley Donen o l'alegria de viure:

The Little Prince / El pequeño príncipe

Stanley Donen, 1974. Int.: Richard Cleave, Bob Fosse, Steven Warner, Gene Wilder, Clive Revill, Joss Ackland, Victor Spinetti. EUA. VE. 88'

La versió cinematogràfica de la cèlebre obra d'Antoine de Saint-Exupéry és una arriscada adaptació feta en clau de musical per un dels grans especialistes del gènere, Donen. El film va ser un gran fracàs, però gaudeix d'una memorable interpretació del director Bob Fosse fet de serp i unes cançons del tándem Lerner-Loewe, aquí potser no tan inspirats com a *My Fair Lady* o *Camelot*.

19:00

Tendències del cinema italià del segle XXI:

Romanzo criminale / Romanzo criminale

Michele Placido, 2005. Int.: Kim Rossi Stuart, Anna Mouglalis, Pierfrancesco Favino, Claudio Santamaria, Stefano Accorsi, Riccardo Scamarcio, Jasmine Trinca, Toni Bertorelli. Itàlia. VOSE. 146'

Aquesta adaptació del *best seller* escrit pel jutge Giancarlo De Cataldo ens situa a Roma durant els anys setanta, quan tres joves delinqüents, el Libanès, Freddo i el Dandy, amb l'ajut d'una banda de criminals, segresten i maten un ric empresari i inverteixen els diners del rescat en el negoci de l'heroïna. Així neix la Banda Magliana, una ambiciosa organització que compta amb membres de la màfia i amb funcionaris del govern dedicats a la feina bruta. El seu ascens és vertiginós i aviat arriben a controlar importants polítics i empresaris de Roma. Les forces de seguretat del govern estan concentrades en la lluita contra el terrorisme i passen per alt el poder real de la banda, llevat del comissari Scialoja, l'única obsessió del qual és fer-los caure.

Repetició el dia 19.

22:00

Tendències del cinema italià del segle XXI:

Camicie verdi / Camisas verdes

Claudio Lazzaro, 2006. Itàlia. VOSE. 78'. Projectió en Betacam digital.

Vegeu el comentari del dia 15.

DILLUNS 18

17:30

Em dic Barry, John Barry. Rèquiem per un músic:

Somewhere in Time / En algun lloc del temps

Jeanett Szwarz, 1980. Int.: Christopher Reeve, Jane Seymour, Christopher Plummer, Teresa Wright, Bill Erwin, George Voskovec, Susan French, William H. Macy, John Alvin, Eddra Gale. EUA. VOSC. 104'

Vegeu el comentari del dia 13.

19:30

Stanley Donen o l'alegria de viure:

It's Always Fair Weather / Sempre fa bon temps

Stanley Donen, Gene Kelly, 1955. Int.: Gene Kelly, Dan Dailey, Cyd Charisse, Dolores Gray, Michael Kidd, David Burns, Jay C. Flippen. EUA. VOSC. 101'

El tercer film que Donen va codirigir amb Kelly, després d'*On the Town* i *Singin' in the Rain*, venia a ser un epíleg del primer: tres mariners es retroben, tal i com varen prometre, deu anys després d'haver finalitzat la Segona Guerra Mundial, per comprovar que el temps els ha canviat de valent. Cadascun d'ells veurà en l'altre la imatge del seu fracàs. És un musical dominat per la malenconia amb números antològics del gènere, com el de les tapes dels contenidors de la brossa, el de Cyd Charisse al ring de boxa o el que Kelly realitza sobre patins. «La dansa s'integra harmoniosament en l'acció i és el principal mitjà pel qual els autors ens defineixen els seus personatges. Mai no els comprenem millor que quan ballen. L'admirable dansa que obre el film ens ho diu tot sobre l'amistat dels tres soldats» (José Luis Guerner).

Repetició el dia 21.

21:45

Tendències del cinema italià del segle XXI:

Il Divo / Il Divo

Paolo Sorrentino, 2008. Int.: Toni Servillo, Anna Bonaiuto, Giulio Bosetti, Flavio Bucci, Carlo Bucciarso, Giorgio Colangeli, Alberto Cracco, Piera Degli Esposti, Lorenzo Gioielli. Itàlia-França. VOSE. 120'

Vegeu el comentari del dia 15.

DIMARTS 19

17:30

Tendències del cinema italià del segle XXI:

Romanzo criminale / Romanzo criminale

VO. Versió original - VC. Versió catalana - VE. Versió espanyola - VOSC. Versió original amb subtítols en català - VOSE. Versió original amb subtítols en espanyol - SD. Sense diàleg. Subtítulatge electrònic: SAVINEN. Preus: **Entrada:** 3 €. Entrada reduïda (aturats, jubilats, Carnet jove, títols de família nombrosa o monoparental, Xarxa de Biblioteques Públiques + Convenis institucionals): 2 €. Club Super3: entrada gratuïta pel titular del carnet i reduïda per a l'acompanyant. **Abonaments:** 20 sessions: 40 €. Carnet Lliure circulació: 90 € (vàlid per un any natural). Les durades que s'indiquen són aproximades.

Michele Placido, 2005. Int.: Kim Rossi Stuart, Anna Mouglalis, Pierfrancesco Favino, Claudio Santamaria, Stefano Accorsi, Riccardo Scamarcio, Jasmine Trinca, Toni Bertorelli. Itàlia. VOSE. 146'

Vegeu el comentari del dia 17.

20:15

Stanley Donen o l'alegria de viure:

Give a Girl a Break / Dóna-li una oportunitat a la noia

Stanley Donen, 1953. Int.: Marge Champion, Gower Champion, Debbie Reynolds, Helen Wood, Bob Fosse, Kurt Kaszner, Richard Anderson, William Ching, Laurene Tuttle. EUA. VOSC. 82'

Una estrella de Broadway decideix abandonar la comèdia musical que estava a punt d'estrenar. El director de l'obra, el seu ajudant i el músic coneixen, cadascun d'ells, la substituta ideal, tot i que el paper només pot ser per a una d'elles. És un musical d'argument molt tòpic, però que compta amb uns números musicals fantàstics. Estrenada amb el títol *Tres chicas con suerte*.

Repetició el dia 24.

22:00

Em dic Barry, John Barry. Rèquiem per un músic:

Petulia / Petulia

Richard Lester, 1968. Int.: Julie Christie, George C. Scott, Richard Chamberlain, Arthur Hill, Shirley Knight, Pippa Scott, Kathleen Widdoes, Roger Bowen, Richard Dysart. EUA. VOSC. 105'

«Petulia va ser la segona col·laboració de Barry amb Richard Lester —encara tornarien a treballar plegats a *Robin i Marian* (1976)— i va tenir una fluïxa entrada a taquilla al Regne Unit, que va rebre de manera molt freda la història de Julie Christie i George C. Scott al San Francisco més *chic* de l'època. En un *score* breu, Barry torna a treballar el tema principal amb la tècnica de l'*ostinato*, que tan bon resultat li havia donat a *Jpcress* (1965) o a *Follow Me* (1971), per posar tot just un parell d'exemples, tot unint alhora el misteri d'un i la melancolia de l'altre, i afegint els habituals temes diegètics compostos per ell mateix per descriure la vida social dels seus protagonistes» (Alex Navarro).

Repetició el dia 26.

DIMECRES 20

17:30

Tendències del cinema italià del segle XXI:

Il Divo / Il Divo

Paolo Sorrentino, 2008. Int.: Toni Servillo, Anna Bonaiuto, Giulio Bosetti, Flavio Bucci, Carlo Bucciarso, Giorgio Colangeli, Alberto Cracco, Piera Degli Esposti, Lorenzo Gioielli. Itàlia-França. VOSE. 120'

Vegeu el comentari del dia 15.

19:45

Tendències del cinema italià del segle XXI:

Io sono l'amore / Io sono l'amore

Luca Guadagnino, 2009. Int.: Tilda Swinton, Flavio Parenti, Edoardo Gabbriellini, Alba Rohrwacher, Pippo Delbono, Maria Paiato, Diane Fleri, Waris Ahluwalia. Itàlia. VOSE. 123'

«Un film inclassificable. Reivindicat per molts i detestat per d'altres, *Io sono l'amore* té la virtut de no deixar indiferent. Tan excessiva com arbitrària, la pel·lícula de Guadagnino és pur deliri *vintage*, un encreuament entre la sumptuositat decadent del Visconti de *La caduta degli Dei* i una novel·la d'Álvaro Pombo. Els seus enquadraments impossibles, l'orquestració operística de la posada en escena, la seva pretenciositat i ingenuïtat i la incompreensible transformació de la protagonista de gran dama de la burgesia a dona de les cavernes, la converteixen en un *guilty pleasure* que fa que se celebri dolant, al mateix temps, d'horror i plaer. Una producció tan instrambòtica com el seu propi títol, extret d'una frase que diu Tom Hanks al final de *Philadelphia*» (Beatriz Martínez).

Repetició el dia 23.

22:00

El film del mes:

Charade / Charada

Stanley Donen, 1964. Int.: Cary Grant, Audrey Hepburn, Walter Matthau, James Coburn, George Kennedy, Dominique Minot, Ned Glass, Jacques Marin, Paul Bonifas. EUA. VOSE. 110'

Vegeu el comentari del dia 14.

DIJOUS 21

17:30

Em dic Barry, John Barry. Rèquiem per un músic:

On Her Majesty's Secret Service / Al servei secret de sa majestat

Peter R. Hunt, 1969. Int.: George Lazenby, Diana Rigg, Telly Savalas, Gabriele Ferzetti, Ilse Steppat, Angela Scoular, Lois Maxwell, Catherine Schell. Gran Bretanya. VOSC. 141'

«*On Her Majesty's Secret Service* va ser el seu darrer Bond dels seixanta i el seu millor moment per a la franquícia. Va ser la primera vegada que Barry va utilitzar d'una manera més que notòria els sintetitzadors sobre l'orquestra, a més de les característiques guitarres elèctriques del millor so Bond dels seixanta. Per primera vegada des de *Dr. No* (1961), no s'utilitza cap cançó per als títols de crèdit inicials i, per contra, es fa servir un vibrant instrumental que serveix de fons sonor al muntatge d'imatges inicials, a fi d'introduir el nou 007 George Lazenby. No és fins al minut 35 que apareix la cançó com a tema d'amor. Així, la frase que tanca el film i la novel·la *We Have All the Time in the World* es va convertir en el darrer enregistrament de Louis Armstrong i ha esdevingut, com el seu *Main Title* instrumental, un tema de referència samplejat fins a l'actualitat per diferents artistes, d'entre els quals destaca la versió de Propellerheads» (Alex Navarro).

Repetició el dia 24.

20:15

Em dic Barry, John Barry. Rèquiem per un músic:

The Knack... And How to Get It / El Knack... I com aconseguir-lo

Richard Lester, 1965. Int.: Rita Tushingham, Ray Brooks, Michael Crawford, Donal Donnelly, William Dexter, Charles Dyer, Margot Thomas, John Bluthal, Helen Lennox. Gran Bretanya. VOSC. 88'

Vegeu el comentari del dia 13.

22:00

Stanley Donen o l'alegria de viure:

It's Always Fair Weather / Sempre fa bon temps

Stanley Donen, Gene Kelly, 1955. Int.: Gene Kelly, Dan Dailey, Cyd Charisse, Dolores Gray, Michael Kidd, David Burns, Jay C. Flippen. EUA. VOSC. 101'

Vegeu el comentari del dia 18.

DIVENDRES 22

17:30

El film del mes:

Charade / Charada

Stanley Donen, 1964. Int.: Cary Grant, Audrey Hepburn, Walter Matthau, James Coburn, George Kennedy, Dominique Minot, Ned Glass, Jacques Marin, Paul Bonifas. EUA. VOSE. 110'

Vegeu el comentari del dia 14.

20:00

Em dic Barry, John Barry. Rèquiem per un músic:

Dances with Wolves / Bailando con lobos

Kevin Costner, 1990. Int.: Kevin Costner, Mary McDonnell, Graham Greene, Rodney A. Grant, Floyd Red Crow Westerman, Tantoo Cardinal, Robert Pastorelli. EUA. VOSE. 188'

«Després de l'Oscar per la multipremiada *Out of Africa* (1985) i una vegada recuperat d'una llarga malaltia al final dels vuitanta, semblava que la seva estrella minvava, però John Barry compon una de les seves partitures més famoses. *Dances with Wolves* conté quasi noranta minuts de música, la banda sonora més extensa de la seva carrera. Barry va persuadir el debutant

Kevin Costner d'allunyar-se del concepte de "gran western americà" i adoptar la perspectiva del protagonista John Dunbar. Barry defuig —de la mateixa manera que ja ho havia fet a *Out of Africa*— qualsevol referència a músiques indígenes i, per contra, compon una partitura comovedora i lírica. Costner i Barry només van discrepar pel que fa al tractament de la cacera de búfals, on l'aproximació més tradicional del director va guanyar davant la versió enregistrada per l'autor en un compacte de vendes milionàries» (Alex Navarro).

Repetició el dia 23.

22:00

Se suspèn la sessió per la llarga durada del film anterior.

DISSABTE 23

17:30

Em dic Barry, John Barry. Rèquiem per un músic:

Dances with Wolves / Bailando con lobos

Kevin Costner, 1990. Int.: Kevin Costner, Mary McDonnell, Graham Greene, Rodney A. Grant, Floyd Red Crow Westerman, Tantoo Cardinal, Robert Pastorelli. EUA. VOSE. 188'

Vegeu el comentari del dia 22.

19:30

Se suspèn la sessió per la llarga durada del film anterior.

21:45

Tendències del cinema italià del segle XXI:

Io sono l'amore / Io sono l'amore

Luca Guadagnino, 2009. Int.: Tilda Swinton, Flavio Parenti, Edoardo Gabbriellini, Alba Rohrwacher, Pippo Delbono, Maria Paiato, Diane Fleri, Waris Ahluwalia. Itàlia. VOSE. 123'

Vegeu el comentari del dia 20.

DIUMENGE 24

17:30

Sessió infantil:

Lassie / Lassie

Charles Sturridge, 2005. Int.: John Lynch, Peter O'Toole, Jonathan Mason, Samantha Morton, Edward Fox, Kelly Macdonald, Peter Dinklage, Hester Odgers, Steve Pemberton. Irlanda-Gran Bretanya-França-EUA. VC. 100'

La família Carracough es veu a la ruïna i s'ho ha de vendre tot al duc Rudling, inclosa l'estimada gossa Lassie. Quan l'animal s'escapa de la gàbia, iniciarà tot un periple per tornar a casa. Durant la seva travessa haurà de fer front als múltiples perills que trobarà en una Anglaterra on estava a punt d'iniciar-se la Segona Guerra Mundial. L'onzena i darrera adaptació a la gran pantalla de les aventures d'aquesta popular gossa, tota una icona del segle XX creada per l'escriptor Eric Knight, és un film de bona factura que barreja aventura, realisme, comentari social, fantasia i humor.

19:30

Em dic Barry, John Barry. Rèquiem per un músic:

On Her Majesty's Secret Service / Al servei secret de sa majestat

Peter R. Hunt, 1969. Int.: George Lazenby, Diana Rigg, Telly Savalas, Gabriele Ferzetti, Ilse Steppat, Angela Scoular, Lois Maxwell, Catherine Schell. Gran Bretanya. VOSC. 141'

Vegeu el comentari del dia 21.

22:15

Stanley Donen o l'alegria de viure:

Give a Girl a Break / Dóna-li una oportunitat a la noia

Stanley Donen, 1953. Int.: Marge Champion, Gower Champion, Debbie Reynolds, Helen Wood, Bob Fosse, Kurt Kaszner, Richard Anderson, William Ching, Laurene Tuttle. EUA. VOSC. 82'

Vegeu el comentari del dia 19.